

ת"פ 50329/01/15 - מדינת ישראל נגד גרמן ייבדייב

בית משפט השלום בעכו

22 מרץ 2015

ת"פ 50329-01-15 מדינת ישראל נ' ייבדייב(עציר)

ת"פ 50370-01-15

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
גרמן ייבדייב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נהלה גאני

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד אברהים עודה, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של השגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) ועבירה של ניסיון גניבה, לפי סעיף 384+סעיף 25, כולן לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, ביום 22.1.15 בבוקר, נכנס הנאשם למשרדי החידה לקידום נוער באמצעות פתיחת דלת סגורה, שעה שהיה במתחם, נכנס למשרדה של אחת העובדות ונטל את תיקה. כאשר פנה לצאת, הבחינו בו עובדי המקום ולקחו מידי את התיק והוא ברח.
3. אבהיר כבר עתה, כי עובדות כתב האישום וכסעיפים החיקוק מדובר בעבירת ניסיון לגניבה ולא במקרה בו התכוון לגנוב והתחרט. מדובר בנאשם אשר אולי אכן החזיק בתיק לפרק זמן קצר ביותר, אבל הפסקת ההחזקה בתיק לא נבעה מבחירתו שלו, אלא נעשתה רק לאחר שנתפס.

שמעתי טיעוני הסניגור ויכול ואכן בליבו התחרט, אך בפועל, בעולם המעשה, הפסקת ההחזקה הייתה רק לאחר שנתפס ולמעשה ההבדל בין הגניבה לניסיון לא היה תלוי רק בו אלא בנסיבות חיצוניות.

4. מסכימה אני למתחם הענישה אשר למעשה נטען על ידי שני הצדדים, שהינו בן מאסר על תנאי לבין שישה חודשי מאסר בפועל.

5. בעניינו של נאשם זה, נמצא הוא ברף הגבוה של מתחם הענישה וזאת נוכח עברו הפלילי, המאוד מכביד, כעולה מגליון ההרשעות הקודמות שהוגש, הכולל עבירות רכוש רבות מאוד וכן עבירות אחרות. יש לציין כי גזר דינו האחרון מיום 2.4.14, אז נידון למאסר בפועל של 4 חודשים וכן למאסר על תנאי (נ/2), שבמסגרתו הושטו על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי אשר התנאי לתכולתם הינו אם יעבור "עבירה בה הורשע במסגרת התיק המקורי, שהיא עבירת גניבה, או כל עבירת רכוש אחרת מסוג פשע, ויורשע עליהן בדין".

6. הצדדים חלוקים ביחס לשאלת תכולתו של התנאי. טוען הסניגור כי בפנינו עבירת ניסיון גניבה, שאיננה עבירת גניבה. טוענת המאשימה גם ניסיון גניבה מפעיל את התנאי ומפנה לפסיקה. אין מחלוקת כי אין בפנינו עבירת פשע.

7. במקרה זה דעתי כדעת ב"כ המאשימה. עבירת ניסיון לגניבה מכילה בתוכה את כל היסודות העובדתיים הכלולים בעבירת הגניבה. במקרה שכזה, אזי מתקיים התנאי ולעניין זה אפנה לניסוחו של כב' השופט זיגד סאלח, שצוטט לעיל כי על מנת להפעיל תנאי זה די כי מתקיימת עבירת גניבה.

8. מדובר במעשה א שר גם אם לא קדם לו תכנון מוקדם נעשה כולו ובאופן בלעדי על הנאשם. לא מונחת בפני כל סיבה על בסיסה ניתן להניח כי הנאשם לא הבין את מה שהוא עושה, את הפסול שבזה ואת הפגיעה באחר. שמעתי טענות הסניגור ביחס לנסיבות החיים המאוד קשות ומצבו הקשה מאוד אותה עת, אך ברי הוא כי פגיעה באחר יכולה להוות פתרון בכך.

9. הסניגור טוען לריצוי חופף של המאסר המותנה במידה ויפעל ושל הענישה אשר תושט על מקרה זה. עוד מציע הוא הארכת תוקפו של התנאי.

10. על מנת לחפוף מאסר שהושט בתיק זה למאסר על תנאי מופעל יש צורך בנימוקים שירשמו. אינני מוצאת לאור עברו של הנאשם המכביד בעבירות דומות, כי ניתן לנמק חפיפת המאסרים כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין.

11. לפיכך הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה אשר הושת על הנאשם במסגרת ת"פ 3395-03-10 [2/ת] בן 10 חודשים.

ג. המאסרים המנויים בסעיפים א ו-ב לעיל ירוצו במצטבר כך שסך הכל ירצה 14 חודשי מאסר וזאת החל מיום מעצרו 22.1.15.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת רכוש מסוג עוון, ויורשע עליה בדין.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת

הוקלדעלידיאסנתאלקובי